

РЕШЕНИЕ

№ 6668

гр. София, 10.11.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 21 състав, в публично заседание на 03.11.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Красимира Проданова

при участието на секретаря Кристина Петрова, като разгледа дело номер **12049** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административно процесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл. 220 от Закона за митниците (ЗМ).
Образувано е по жалба на „АЗИЯ КИНГСТЪН ЕУ ИНД“ АД, ЕИК[ЕИК] със седалище и адрес на управление [населено място], район В., [улица], ап. 2, представлявано заедно и поотделно от управителите И. Р. И. и ПИК М. Ю, предявена чрез адв. С. Ж., АК В. срещу РЕШЕНИЕ, рег. № 32-322279 от 12.10.2021 г. на Директора на Териториална дирекция (ТД) Митница Б., с което е определена нова митническа стойност съгласно последния от резервните методи по чл. 74 §, 3 Регламент (ЕС) № 952/2013 г. на стоките по митнически декларации (МД) с МРН, както следва: 20BG001007025346RO/12.11.2020, 20BG001007022290RO/19.8.2020 и 20BG001007021713RO/3.8.2020, с декларираны стоки: „ел. велосипеди“, определена е нова митническа стойност, извършени са корекции на данните за процесните стоки и са определени допълнително задължения, както следва: вносно мито в размер на 130,57 лв., окончателно антидъмпингово мито в размер на 2 915,43 лв. и окончателно изравнително мито в размер на 704,44 лв. и ДДС при внос в размер на 1 185,32 лв., ведно със законната лихва за забава върху размера на установените държавни вземания от датата на възникване на митническото задължение.
В жалбата са изложени съображения за незаконосъобразност на оспореното решение. Оспорени са мотивите на издателя на акта относно отказът да бъде приета митническата стойност на декларираната стока, извършената корекцията на митническата стойност и съответно на това, установените задължения за мито,

окончателно антидъмпингово мито, окончателно изравнително мито, ведно с лихви. Посочва се, че от липсата на плащане към издателя на фактурите не можело да се приеме липсата на достоверна декларираната договорна стойност и че тази стойност не следва да се приеме, а че стойността подлежи на плащане. Прави се оплакване, че митническата стойност на стоката в митническите декларации е определена при допуснато грубо нарушение на чл. 70 от Регламент № 952/2013 г. Твърди се, че митническите органи трябвало да прилагат последователно методите, предвидени в чл. 74, §2 и само ако не открият договорни стойности за идентични и сходни стоки, за най- голямо сборно количество от внасяните стоки на територията на ЕС или на стойност, която е формирана след като са отчетени всички разходи за производството на такива стоки, можело да се премине към определяне на стойност по чл. 74, §3 от Регламент № 952/2013 г. Поддържаната теза се аргументира с чл. 141, §3 от Регламент за изпълнение 2015/2447 на ЕС - т.е., когато се намери повече от една договорна стойност на идентични или сходни стоки, се прилага най- ниската от тях. Твърди се, че разпоредбата на посочената правна норма не давала възможност митническите органи да я дерогират и да преминат към приложението на чл. 74, §3 от Регламент № 952/2013 г. С оглед изложеното се иска отмяна на оспорения административен акт. Претендира се присъждане на сторените в производството разноски.

В съдебно заседание – жалбата се поддържа от адв. Ж., която излага съображения за нейната основателност. Претендира присъждането на разноски.

Ответникът – Директорът на Териториална дирекция Митница Б. – в съдебно заседание се представлява от юрк. Г. П., която претендира потвърждаването изцяло на издаденото решение. Представя писмени бележи по същество на спора за неоснователност на жалбата. Претендира присъждането на юрисконсултско възнаграждение.

Софийска градска прокуратура, редовно уведомена - не изпраща представител.

Съдът, като съобрази представените по делото писмени доказателства и становищата на страните, намира за установено от фактическа страна следното:

ЖАЛБАТА срещу Решение, рег.№ 32-322279 от 12.10.2021 г. е депозирана с дата 17.11.2021 г., поради което в срок, от адресат на акта, поради което следва да се разгледа по съществото ѝ.

В тази връзка се съобразява следното:

Не е спорно между страните, че дружеството - жалбоподател декларираше три броя митнически декларации с МРН: 20BG001007025346RO/12.11.2020, 20BG001007022290RO/19.8.2020 и 20BG001007021713RO/3.8.2020 и е поставило в режим „едновременно допускане за свободно обращение и освобождаване за потребление“ с код 40 стоки: 1 комплект „ел. велосипед - мостра“, 8 комплекта „ел. велосипеди“ и 3 комплекта „ел. велосипеди“, с държава на износ Китай, деклариран произход Китай, условие на доставката CIF и CFR и съответно място на условия на доставка - Б.. Стоката, предмет на процесните три броя митнически декларации е декларирана с код по Т. [ЕГН] с допълнителен код по Т. - С411, съответстващ на производител Hangzhou Fanzhou Tehnology CO., LTD, с обща декларирана митническа стойност в размер на 4 126,66 лева.

Към посочените митнически декларации за допускане за свободно обращение са приложени: фактури, издадени от Hangzhou Fanzhou Tehnology CO., LTD, както следва: MOTORLIFE202_00525/27.05.2020 г., FZ20-038/19.06.2020 г. и MOTORLIFE202_00921sales01/21.9.2020 г., както и фактури, издадени от „АЗИЯ

КИНГСТЪН ЕУ ИНД“ ЕООД за извършена последваща продажба. В посочените фактури има вписвания на търговска марка на част от електрическите велосипеди, както и се съдържа информация, че са „сгъваеми“, а във фактурите за последваща продажба се съдържа информация за търговска марка на електрическите велосипеди – KAWASAKI и MASERATI, с изрично отбелязване, че цената на стоките за тяхната последваща продажба са включени роялти такси за съответната търговска марка.

Към датата на приемане на митническите декларации за поставяне на електрически велосипеди с код по Т. [ЕГН] под митнически режим с код 40 от документите, приложени към МД, органите отчели, че били налични данни за търговска марка (KAWASAKI и MASERATI), но не са предоставени данни или документи за дължимите роялти такси за търговските марки, като липсва информация за размера на тези такси да е включен в митническата стойност съгласно чл. 71, §1, буква в) Регламент (ЕС) 952/2013, както и че не били приложени и документи, от които да установявало Hangzhou Fanzhou Tehnology CO., LTD, да е страна по лицензионни споразумения с правопритежателите на визираните търговски марки, както и договори, споразумения и др. документи, които да потвърдят, че декларираният производител на стоките, обект на антидъмпингови мерки има право да произвежда и разпространява електрически велосипеди с търговска марка KAWASAKI, MASERATI, JEEP или MOMO DESIGN.

С писмо от Европейската служба за борба с измамите (OLAF), митническите органи са уведомени за започнало разследване по повод възможно избягване на антидъмпингови и изравнителни мита при внос на електрически велосипеди от К. чрез подфактуриране и кражба на идентичност на износители, с цел заплащане на по-ниски мита при вноса на митническата територия на Съюза. В тази връзка, въз основа на Заповед за възлагане № ЗТЛ-5800-33/32-16698, издадена на основание чл. 33, т.1 и т.9 от устройствения правилник на Агенция митници, чл. 84в, ал.2, т.2 от Закона за митниците е възложено извършването на проверка по възникнал повод в рамките на последващия контрол на основание чл. 48 Регламент (ЕС) № 952/2013 и на чл. 84а, ал.1 ЗМ на „АЗИЯ КИНГСТЪН ЕУ ИНД“ ЕООД за периода 15.1.2018 - 15.1.2021 г.

Извършени са поредица от последващи проверки в рамките на последващ контрол и на други митнически декларации, подадени от „АЗИЯ КИНГСТЪН ЕУ ИНД“ ЕООД, във връзка с внос на електрически велосипеди. Резултатите от тях са обективирани в Доклад № BG001000/2/1/5.11.2020 г., въз основа на който са издадени решения, предмет на адм. дело № 1855/2021 г. по описа на АССГ, 63 състав и адм. дело № 1854/2021 г. по описа на АССГ, 74 състав. Като основание за извършен последващ контрол на „АЗИЯ КИНГСТЪН ЕУ ИНД“ ЕООД за доставките от Hangzhou Fanzhou Tehnology CO., LTD, са Доклад № BG001000/2/1/5.11.2020 г. и Доклад № BG005800/1/10/16.7.2021 г.

С Доклад № BG005800/1/10/16.7.2021г. проверяващите Л. Т., на длъжност старши инспектор в ТД на АМ, сектор „Одит и последващ контрол“, отдел „Митническа дейност“ към ТУ на ТД Югозападна и Л. С.- В. на длъжност инспектор в ТД на АМ, сектор „Одит и последващ контрол“, отдел „Митническа дейност“ към ТУ на ТД Югозападна е предложено на директора на ТД Югозападна на основание чл. 77, §1, буква а) от Регламент (ЕС) № 952/2013 г. на Европейския парламент и на Съвета от 9 октомври 2013 г. за създаване на Митнически кодекс на Съюза, да бъде определена нова митническа стойност на стоки по посочени декларации и да възниква митническо задължение и на основание чл. 54 от ЗДДС данъкът става изискуем,

поради което предлага мито и ДДС за досъбиране, както и дължимата законна лихва. От проверяващия екип била извършена проверка на счетоводната отчетност на „АЗИЯ КИНГСТЪН ЕУ ИНД“ ЕООД, от която било установено, че счетоводните записи на „АЗИЯ КИНГСТЪН ЕУ ИНД“ ЕООД са манипулирани и е невъзможно проследяването на фактурите, издадени от Hangzhou Fanzhou Tehnology CO., LTD. Извършена била и проверка на изходящите парични потоци на „АЗИЯ КИНГСТЪН ЕУ ИНД“ ЕООД, от която било установено, че търговските фактури, придружаващи стоката, поставена под режим на допускане за свободно обращение (код 40) с МД, подадени от дружеството, в които като износител е посочено Hangzhou Fanzhou Tehnology CO., LTD, не намират отражение в основанията за извършените банкови преводи, в т.ч. и в стойностно изражение, както и в счетоводната отчетност на дружеството. Във връзка с това, проверяващият екип установил, че е невъзможно да проследят и идентифицират търговските фактури, по които е извършено плащане. Освен посоченото не били представени на проверяващия екип и търговски договори и споразумения за заплащане на фактурите за придобиване на стоката. Отчитайки разпоредбата на чл. 70, §1 и 2 от Регламент (ЕС) № 952/2013 и предвид, че на проверяващия екип в хода на проверката не били предоставени доказателства за реално платена цена на внасяните стоки, в които като износител е посочен Hangzhou Fanzhou Tehnology CO., LTD, в оспореното решение в възприето, че декларираната митническа стойност не може да се приеме и не следва да се определя по метода на договорената стойност по смисъла на чл. 70 от Регламент (ЕС) № 952/2013.

След извършен анализ на разпоредбите на чл. 74 §1 и §2 от Регламент (ЕС) № 952/2013 в оспорения административен акт е прието, че в случая при определяне на митническата стойност на стоките, поставени под режим на допускане за свободно обращение (код 42) с митнически декларации, подадени от „АЗИЯ КИНГСТЪН ЕУ ИНД“ ЕООД, в които като износител е посочен Hangzhou Fanzhou Tehnology CO., LTD, следва да намери приложение чл. 74, § 3 от Регламент № 952/2013, тъй като никой от останалите вторични методи не може да бъде приложен. Ето защо и на основание чл. 74, § 3 от Регламент № 952/2013 е определена нова митническата стойност на поставените по режим „допускане за свободно обращение“ (код 40) съобразно таблица № 15 от Решение № 32-322279/12.10.2021 г. При така възприетата фактическа обстановка, административният орган е постановил оспореното в настоящото производство решение.

В хода на проверката дружеството-жалбоподател е било уведомено относно мотивите за започване на административното производство със Съобщение № 32-265889/18.8.2021 г., като е осведомено и за предстоящото издаване на Решение на директора на ТД Митница Б., с което ще се определи нов размер на митническата стойност на стоките по митнически декларации с МРН: 20BG001007025346RO/12.11.2020, 20BG001007022290RO/ 19.8.2020 и 20BG001007021713RO/3.8.2020, и е информирано за правото си да изрази становище в 30-дневен срок от получаване на писмото по реда на чл. 8, § 1 от Делегиран Регламент (ЕС) № 2015/2446 на Комисията. С Отговор, депозиран с входящ № 32-304590 от 27.9.2021 г., „АЗИЯ КИНГСТЪН ЕУ ИНД“ ЕООД дава обяснения и излага факти и съображения във връзка с отразеното в съобщението по чл. 22§ 6 вр. с чл.29 от Регламент (ЕС) № 952/2013 г.

След запознаване със становището на дружеството-вносител, административният орган е констатирал, че не възможно да се проследят и идентифицират търговските

фактури, по които е извършено плащане на Hangzhou Fanzhou Tehnology CO., LTD, както и че поради непредставянето на допълнителни документи, които да докажат по недвусмислен начин коректността на декларираната митническа стойност, съмненията дали декларираната договорна стойност представлява общата платена или подлежаща на плащане сума, не са отпаднали. За да достигне до тези изводи, органът се е позовал на разпоредбата на чл. 70 § 1 от Регламент (ЕС) № 952/2013 г., съгласно която митническата стойност на внасяните стоки е договорната им стойност, т.е. действително платената или подлежаща на плащане цена на стоките при продажбата им за износ с местоназначение в митническата територия на Съюза, коригирана при необходимост, като при определяне на митническата стойност към действително платената или подлежаща на плащане цена за внасяните стоки се прибавят елементите в съответствие с чл. 71 от Регламент (ЕС) № 952/2013 г.

С Решение № 32-322279/12.10.2021 г., издадено от директора на ТД Митница „Б.“, Агенция „Митници“ към митнически декларации с МРН: 20BG001007025346RO/12.11.2020 г., 20BG001007022290RO/19.8.2020 г. и 20BG001007021713RO/3.8.2020 г. на основание чл. 48, чл.77, §3 от Регламент (ЕС) № 952/2013, чл. 84, ал.1, т.2 от Закона за митниците, и чл. 83, ал.1 ЗДДС на „АЗИЯ КИНГСТЪН ЕУ ИНД“ ЕООД, ЕИК[ЕИК] е отказано да бъде приета митническата стойност на декларираната стока „ел. велосипеди“, определена е нова митническа стойност на стоки по посочените декларации, определено е вземане под отчет вносно мито, окончателно антидъмпингово мито и окончателно изравнително мито на стоките, предмет на посочените МД, в размер общо на 4 935,76 лв., и в тази връзка „АЗИЯ КИНГСТЪН ЕУ ИНД“ ЕООД е задължено да плати възникналото митническо задължение за заплащане на вносно мито в размер на 130,57 лв., окончателно антидъмпингово мито в размер на 2 915,43 лв. и окончателно изравнително мито в размер на 704,44 лв. и ДДС при внос в размер на 1 185,32 лв., ведно със законната лихва за забава върху размера на установените държавни вземания от датата на възникване на митническото задължение.

В съдебното производство е изслушана и приета съдебно - счетоводна експертиза и допълнителна такава, изготвена от вещото лице, която след запознаване с наличните по делото, събраните по преписката писмени доказателства и при извършената им проверка и анализ, по поставените задачи дава отговор, че 1. Цената по фактурите към процесните МД е платена изцяло от „АЗИЯ КИНГСТЪН ЕУ ИНД“ ЕООД и няма подлежащи на плащане суми по фактурите; 2. Плащането на стоките е извършено по банков път; 3. Налице е съответствие между платената цена на стоките и декларираната стойност по митнически декларации. Съдът цени представеното заключение съобразно всички доказателства по делото, и го кредитира с достатъчна степен на пълнота, яснота и обосновааност и съдържащо отговор на поставените задачи.

При така установената фактическа обстановка, настоящият съдебен състав, прави следните правни изводи:

Жалбата е подадена от надлежна страна, в срока по чл. 149, ал. 1 АПК, поради което е ПРОЦЕСУАЛНО ДОПУСТИМА. Разгледана по същество е ОСНОВАТЕЛНА.

Съгласно чл.168, ал. АПК съдът проверява законосъобразността на обжалвания административен акт, като извършва преценка дали същият е издаден от компетентен орган, в установената от закона форма, при спазване на процесуалните и материалноправните разпоредби, дали е съобразен с целта на закона.

Обжалваният акт е издаден от компетентен орган по смисъла на чл. 19, ал. 7 от ЗМ във връзка с чл. 29 от Регламент (ЕС) 952/2013, от началникът на Митница Б.. Съгласно чл. 19, ал. 7 от ЗМ, за целите на прилагане на чл. 29 от Регламент (ЕС) № 952/2013 решения, взети без предварително заявление, се издават от началника на митницата, където са възникнали фактите и обстоятелствата, изискващи вземането на решение, освен ако не е предвидено друго. На основание чл. 29 от Регламент (ЕС) № 952/2013 освен когато даден митнически орган действа като правораздавателен орган, разпоредбите на член 22, параграфи 4, 5, 6 и 7, член 23, параграф 3 и членове 26, 27 и 28 се прилагат и за решения, взети от митническите органи, без съответното лице да е подало предварително заявление.

С оглед на това, че към момента на подаване на декларациите, мястото на влизане на стоките е [населено място] и тази митница попада в структурата на Митница Б., то именно началникът на същата е началникът на митницата, в териториалния обхват на която е възникнал факта, изискващ вземане на решението за определяне на вносно митническо задължение на жалбоподателя.

Спазена е формата на административните актове, изложени са мотиви от фактическа и правна страна. Не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, които да са самостоятелно основание за отмяна.

По делото няма спор по фактите. Спорът между страните е формиран по въпросите дали митническите органи са обосנוвали наличието на „основателни съмнения“ по смисъла на чл. 140, § 2 от Регламент (ЕС) № 2015/2447 и спазена ли е процедурата по чл. 141 от същия регламент, във вр. чл. 74, § 3 от Регламент (ЕС) № 952/2013 на Европейския парламент и на Съвета от 9 октомври 2013 година за създаване на Митнически кодекс на Съюза, за определяне на митническата стойност по процесния внос.

Преди да бъде обсъден този въпрос, трябва да се има предвид следното:

Правната уредба на Европейския съюз относно митническото остойностяване цели да установи справедлива, еднообразна и неутрална система, която изключва използването на произволно определени или фиктивни митнически стойности, като в този смисъл е Решение от 19 март 2009 г., Mitsui & Co. Deutschland, C-256/07, т. 20; Решение от 15 юли 2010 г., GastonSchul, C-354/09/.

По силата на чл. 70 § 1 и § 2 от Регламент (ЕС) № 952/2013 на Европейския парламент и на Съвета от 9 октомври 2013 година за създаване на Митнически кодекс на Съюза, базата за митническата стойност на стоките е договорната стойност, т.е. действително платената или подлежащата на плащане цена на стоките при продажбата им за износ с местоназначение в митническата територия на Съюза, коригирана при необходимост, като действително платената или подлежащата на плащане цена е общата сума, която купувачът е платил или трябва да плати на продавача или която купувачът е платил или трябва да плати на трета страна в полза на продавача за внасяните стоки, и включва всички суми, които са платени или трябва да бъдат платени като условие за продажбата на внасяните стоки. От посочените правни норми следва, че, митническата стойност трябва да отразява реалната икономическа стойност на внесената стока и да отчита всички елементи на стоката, които имат икономическа стойност – извод в този смисъл се съдържа в Решение от 16 ноември 2006 г., CompaqComputer International Corporation,

C-306/04, т. 20/.

В случай, че митническата стойност не може да бъде определена по правилата на чл. 70 от Регламент (ЕС) № 952/2013 на Европейския парламент и на Съвета, остойността на внасяните стоки се извършва по реда на чл. 74 от същия регламент при последователно прилагане на методите в чл. 74 § 2 букви а) до г), докато се стигне до първата от тези букви, по която може да се определи митническата стойност на стоките.

Цитираните критерии за определяне на митническата стойност, са в отношение на субсидиарност и само когато митническата стойност не може да бъде определена чрез прилагането на дадено правило, следва да се приложи систематично следващото правило в установената поредност.

Следва да бъде взето предвид и правилото, установено с чл. 141 § 1 от Регламент за изпълнение (ЕС) 2015/2447 на Комисията от 24 ноември 2015 година за определяне на подробни правила за прилагането на някои разпоредби на Регламент (ЕС) № 952/2013 на Европейския парламент и на Съвета за създаване на Митнически кодекс на Съюза (Регламента за прилагане), при определяне на митническата стойност на внасяните стоки по реда на член 74, параграф 2, буква а) или б) от Кодекса се използва договорната стойност на идентични или сходни стоки, които са в продажба на същото търговско равнище и по същество в същите количества като стоките, чиято стойност се определя. Когато не може да се установи такава продажба, митническата стойност се определя, като се има предвид договорната стойност на идентични или сходни стоки, продавани на различно търговско равнище или в различни количества. Тази договорна стойност следва да се коригира, за да се вземат предвид разликите, дължащи се на търговското равнище и/или количествата. Съгласно чл. 141 § 3 от Регламента за прилагане, когато се установи повече от една договорна стойност на идентични или сходни стоки, за определяне на митническата стойност на внасяните стоки, се използва най-ниската от тези стойности.

Термините „идентични стоки“ и „сходни стоки“ са дефинирани съответно в чл. 1 § 2 т. 4 и т. 14 от Регламента за прилагане, в който се определя, че „идентични стоки“ - в рамките на определянето на митническата стойност - са стоките, произведени в същата държава, които са еднакви във всяко отношение, включително физическите им характеристики, качеството и репутацията им. Незначителните различия във външния вид не изключват стоките, които в друго отношение отговарят на определението, от третирането им като идентични. Съответно „сходни стоки“ означава - в рамките на определянето на митническата стойност - са стоки, произведени в същата държава, които, въпреки че не са еднакви във всяко отношение, имат подобни характеристики и подобни съставни материали, което им дава възможност да изпълняват същите функции и да бъдат взаимозаменяеми в търговско отношение; сред факторите, които определят дали стоките са сходни, са качеството на стоките, репутацията им и съществуването на търговска марка. Въпреки, че при митническото остойносттаване на стоките приоритетна е договорната стойност по чл. 70 от Регламент (ЕС) № 952/2013 на Европейския парламент и на Съвета, разпоредбата на чл. 140 § 1 от Регламента за прилагане дава възможност на митническите органи при наличието на

основателни съмнения дали декларираната договорна стойност представлява общата платена или подлежаща на плащане цена по чл. 70 § 1 от Регламент (ЕС) № 952/2013 на Европейския парламент и на Съвета, да поискат от декларатора да предостави допълнителна информация. Ако и след предоставяне на тази допълнителна информация съмненията на митническите органи не отпаднат, то съгласно чл. 140 § 2 от Регламента за прилагане, те могат да отхвърлят декларираната цена. Тежестта за доказване на наличието на основателни съмнения в този случай лежи върху митническите органи и е предпоставка за неприемането на декларираната митническа стойност.

С Решението по дело С- 263/06, т. 52 Съдът на ЕС разяснява, че за да не изглежда намесата на администрацията непропорционална при процедурата по чл. 140 § 1 от Регламента за прилагане, то съмненията в справедливостта на декларираната митническа стойност следва да са надлежно мотивирани, а изисканата от декларатора допълнителна информация да е пряко свързана с тези съмнения и да е съобразена с възможностите му. Задължението за мотивиране на решението за стартиране на процедурата по чл. 140 от Регламента за прилагане и впоследствие на решението за корекция, произтича от общото правило на чл. 22 § 7 от Регламент (ЕС) № 952/2013 на Европейския парламент и на Съвета, изискващо митническите органи да мотивират всяко неблагоприятно за заявителя решение. Зачитането на правото на защита представлява основен принцип на правото на Съюза, който трябва да се прилага във всеки случай, когато административен орган възнамерява да приеме акт, увреждащ лицето, към което е насочен (в този смисъл Решение от 18 декември 2008 г., Sopropé, С-349/07, т. 36). В рамките на процедурата по чл. 140 от Регламента за прилагане гарантирането на този принцип изисква лицето да е надлежно уведомено за обстоятелствата, на които се основават съмненията и именно в тази връзка да е изискана обосновка на договорната стойност, което в случая не е било сторено. Настоящият състав на съда намира, че намесата на администрацията е непропорционална при процедурата чл. 140 § 1 от Регламента за прилагане, тъй като съмненията в справедливостта на декларираната митническа стойност не са надлежно мотивирани. До този извод води изпратеното до „АЗИЯ КИНГСТЪН ЕУ ИНД“ ЕООД“ писмо от 18.8.2021 г., доколкото от дружеството са били изискани допълнителни документи, обосноваващи декларираната митническа стойност, но от митническия орган не са посочени обстоятелствата, породили съмненията в действителността на договорната стойност.

В настоящия спор, въз основа на установените по делото факти и изложените в решението на митническия орган мотиви, съдът е длъжен на първо място да провери дали съмненията на митническия орган са основателни като предпоставка за това да пристъпи към прилагане на вторичните методи за определяне на митническата стойност, регламентирани в чл. 74 Регламент (ЕС) № 952/2013 на Европейския парламент и на Съвета (т. 36 от решение на СЕС от 16 юни 2016 по дело С-291/15, EURO 2004 HungaryKft).

При проверката на оспореното решение, СЪДЪТ установи, че липсват и достатъчно обосновани мотиви, от които да се изведе по безспорен начин

съмненията по смисъла на чл. 140 от Регламента за прилагане в декларираната от вносителя договорна стойност на процесните стоки, доколкото не са посочени конкретни данни за други вносители на стоки, които да имат сходни характеристики и обективната способност да заменят внасяните по декларацията в рамките на нормалната търговия.

При това положение и след като митническите органи не са извършили необходимия анализ съгласно чл. 141 от Регламента за прилагане и не са обосנוвали приложената от тях стойност по вноса на ел. велосипеди, то не са налице и предпоставките на чл. 140 § 1 от Регламента за прилагане за определяне на митническата стойност на внесените стоки по вторичния метод, установен в чл. 74 § 3 от Регламент (ЕС) № 952/2013 г.

СЪДЪТ приема, че изведения мотив, че декларираната договорна стойност не представлява общата платена или подлежаща на плащане сума на внасяните стоки по процесните три броя митнически декларации, се опровергава от приетото в съдебното производство заключение на вещото лице, от което се установява, че цената по фактурите към процесните митнически декларации е платена изцяло от „АЗИЯ КИНГСТЪН ЕУ ИНД“ ЕООД и няма подлежащи на плащане суми по фактурите, плащането на стоките е извършено по банков път и е налице съответствие между платената цена на стоките и декларираната стойност по митнически декларации. Оспорването, от страна на процесуалния представител на ответника, на заключението по приетата съдебносчетоводна експертиза не компрометира същото, тъй като опровергаването на изводите по поставените въпроси се извършва чрез назначаване на тройна експертиза, каквато не е поискана. Нещо повече - в самото оспорено решение се сочи, че от проверяващия екип била извършена проверка на счетоводната отчетност на „АЗИЯ КИНГСТЪН ЕУ ИНД“ ЕООД, от която било установено, че търговските фактури, издадени от Hangzhou Fanzhou Tehnology CO., LTD, представени от жалбоподателя при вноса на стоките по посочените три броя митнически декларации са коректно отразени в счетоводната отчетност на дружеството. Ето защо настоящия състав на съда, намира за установено плащането по процесните фактури, при редовно водене на счетоводството, а въз основа на това и за достоверна декларираната митническа стойност на стоките.

Следователно – СЪДЪТ намира, че като е приел в оспореното решение, че в хода на проверката, както и че след това не са предоставени доказателства за реално платената цена на внасяната стока и декларираната митническата стойност, административният е сигнал до незаконосъобразен извод, че тя не може да се приеме и не следва да се определя по метода на договорената стойност по смисъла на чл. 70 от Регламент (ЕС) № 952/2013.

За пълнота на изложението, според настоящия съдебен състав, не са налице и предпоставките за приложението на чл. 74 § 3 от Регламент (ЕС) № 952/2013 г., доколкото позоваването на информация от митническата информационна система е формално и бланкетно и дори и да се приеме, че стойността на стоките не може да се определи по реда на чл. 70 § 1 от Регламент (ЕС) № 952/2013 г., то извършеното определяне на митническа стойностна стоките е в противоречие с правната им уредба.

В конкретния случай в оспореното решение липсват данни за изложената

последователност на действията да е спазена.

Административният орган е направил констатация, че в митническата информационна система не е установена информация за приети договорни стойности по митнически декларации на вносители, различни от дружеството – жалбоподател, които да са еднакви с внасяните стоки във всяко отношение и да са допуснати до свободно обращение в същия момент, с което е приел за неприложима хипотезата по чл. 74, § 2, б. „а“ от Регламент (ЕС) № 952/2013 г. Процесните митнически декларации са с период на приемане от 3.8.2020 г. до 12.11.2020 г. От записите от справката се констатираха данни за деклариран внос на ел. велосипеди с код по Т. [ЕГН] от 12.11.2020 г., 19.8.2020 г. и 3.8.2020 г. съответно на 1 комплект мостра, 8 броя комплекти и 3 броя комплекти ел. велосипеди от различни от дружеството жалбоподател дружества, което оборва изведеното в оспореното решение, че в същото време или в приблизително същото време на пускане в обращение на процесните ел. велосипедите в МИСЗА липсвали данни.

Нещо повече, административният орган сочи, че ако такива вносители и стоки са били известни на дружеството, то същото не е предоставило информация за тях на митническите органи. Изпълнението на подобно задължение, от страна на контролираното дружество е невъзможно, тъй като то няма достъп по информационните системи на Агенция „Митници“, търсената информация е конфиденциална и съставлява данъчна, митническа и търговска тайна, а и въобще вменяването му е незаконосъобразно.

Относно втория метод по б. „б.“ на § 2 на чл. 74 от Регламент (ЕС) № 952/2013, административният орган е посочил единствено, че са съобразени и взети предвид установените прагове на цените от О. и получените данни от ЕАПВ. Съгласно чл. 141, § 1 и § 3 от Регламент за изпълнение (ЕС) № 2015/2447 при определяне на митническата стойност на внасяните стоки по реда на чл. 74, § 2, б. „а“ или б. „б.“ от Регламент (ЕС) № 952/2013 г. се използва договорната стойност на идентични или сходни стоки, които са в продажба на същото търговско равнище и по същество в същите количества като стоките, чиято стойност се определя, а когато се установи повече от една договорна стойност на идентични или сходни стоки, за определяне на митническата стойност на внасяните стоки се използва най-ниската от тези стойности. Съдът намира, че подобно позоваване не изпълнява изискването за подробна мотивация при прилагане на този вторичен метод, а решаващият орган не е имал основание да премине към следващия метод и постановеното решение е в разрез с материално-правните разпоредби на Регламент (ЕС) № 952/2013 г.

При преценка на приложимостта на третия и четвъртия метод по б. „в“ и „г“ на § 2 от чл. 74 от Регламент № 952/2013 г., е съобразена липсата на база за сравнение на единична цена на стоката, по която същата се продава на митническата територия на Съюза в състоянието, в което е внесена, понеже не може да се установи идентичност или сходност на стоките и липсват данни за разходи, стойност на материали, разходи за производство и други допълнителни елементи, както и информация за размер на обичайната печалба и общите разходи. В решението са цитирани правните разпоредби от кодекса, без да се изложат конкретни факти за процесната стока - физическа

характеристика, качество, търговска марка, размер.

СЪДЪТ намира, че в случая напълно формално от страна на митническия орган е посочено, че са изчерпани всички възможности за определяне на митническата стойност по чл. 74, § 2 от Регламент № 952/2013 г. Липсата на мотиви за неприложимостта на всички хипотези от чл. 74, § 2 от Регламент № 952/2013 г. е пречка за преминаване към възможността по чл. 74, § 3, на която се е позовал ответникът в оспореното решение. Хипотезата на чл. 74, § 3 от Регламент № 952/2013 г. представлява последна възможност за определяне на митническата стойност и именно заради това основната и единствена предпоставка за прилагането ѝ е да са изчерпани всички други възможности. Тази предпоставка в настоящия случай не е налице, доколкото липсва установяване на релевантните за нея факти.

При прилагане на хипотезата на чл. 74, § 3 от Регламент № 952/2013 г. за определяне на митническата стойност на велосипедите по процесната митническа декларация, административният орган се е позовал на принципа на разумна гъвкавост. Съгласно чл. 144 от Регламента за изпълнение, уреждащ т.нар. „резервен метод“ при определяне на митническата стойност по чл. 74, § 3 от Регламент № 952/2013 г., може да се използва разумна гъвкавост при прилагането на методите, предвидени в чл. 70 и чл. 74, § 2 от Регламент 952/2013 г., като така определената стойност се основава във възможно най-голяма степен на определените преди това митнически стойности. В настоящия случай, без да посочи конкретен друг „подходящ метод“, административният орган е направил заключение, че митническата стойност за стоката по процесните митнически декларации следва да се определи на основание чл. 74, § 3 от Регламент (ЕС) № 952/2013, във връзка с чл. 144, § 2 от регламент за изпълнение (ЕС) № 2015/2447, поради което СЪДЪТ намира, че митническият орган не е обосновал въз основа на какъв конкретен метод е определил митническа стойност на въпросната стока.

От изложеното следва, че не са били налице предпоставките, установени в чл. 140 от Регламента за прилагане, за да бъде определена митническата стойност на внесените стоки по последния метод, установен в чл. 74 § 3 от Регламент (ЕС) № 952/2013 г. В този смисъл е и решение по сходен казус - Решение № 8622 от 06.10.2022 г. по адм. дело № 10938/21 г., I отделение на ВАС вкл. относно това как следва да се преценяват данните от О. и обстоятелства за идентичен внос през периода.

С оглед незаконосъобразното определяне на нова митническа стойност на стоките, незаконосъобразно са и определени на дружеството суми за досъбиране за вносно мито в размер на 130,57 лв., окончателно антидъмпингово мито в размер на 2 915,43 лв. и окончателно изравнително мито в размер на 704,44 лв. и ДДС при внос в размер на 1 185,32 лв., ведно със законната лихва за забава върху размера на установените държавни вземания от датата на възникване на митническото задължение.

По делото своевременно са претендирани разноси от представителя на жалбоподателя, за платена държавна такса от 50,00 лв. и 900,00 лв. внесен депозит за работа на вещо лице. Липсват доказателства за заплатено адвокатско възнаграждение.

Предвид изхода на правния спор и на основание чл.143, ал.1 АПК, съдът

следва с решението си да възложи в тежест на ответника разноски в общ размер на 950,00 лева на дружеството жалбоподател.

По изложените съображения, настоящият състав на съда намира, че оспореното решение на Директора на Териториална дирекция Митница Б. е неправилно, като постановено в нарушение на закона и следва да бъде отменено.

С оглед на гореизложеното, Административен съд София град, Първо отделение, 21 състав

РЕШИ:

ПО ЖАЛБА на „АЗИЯ КИНГСТЪН ЕУ ИНД“ АД, ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление [населено място], район В., [улица], ап. 2,

ОТМЕНЯ РЕШЕНИЕ рег. № 32-322279 от 12.10.2021 г. на Директора на Териториална дирекция Митница Б. по митнически декларации с МРН, както следва:

20BG001007025346RO/12.11.2020 г.,
20BG001007022290RO/19.8.2020 г. и 20BG001007021713RO/3.8.2020 г.

ОСЪЖДА Агенция Митници, с адрес [населено място], [улица] да заплати на „АЗИЯ КИНГСТЪН ЕУ ИНД“ АД, ЕИК[ЕИК] със седалище и адрес на управление [населено място], район В., [улица], ап. 2, сумата в размер 950,00 (деветстотин и петдесет) лева, представляваща направени по делото разноски.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване пред Върховния административен съд на Република България в 14-дневен срок от съобщаването чрез изпращане на препис по реда на чл. 137 от АПК.

СЪДИЯ: